

Juhász Ferenc

Kodály-epigrammák

Kovács Leventének és Molnár Pálnak

1. Akasztás

*Elmegyek a Nap elé. Elmegyek anyám elé.
Ha rám néz: fölragyogok. Ha elfordul: megfagyok!
Anyám, Anyám, Édesanyám. Mindörökké mosolyogj rám!
Arcod ha márvány-salak: fára kötöm magamat.*

2. Üldögélő

*Itt ülök a tóparton
arcom az űrbe tartom,
fátylat ejt a Tejút rám,
szepplő-kévéje: hazám.
Tőle fehér most a föld,
mintha szoptatás előtt
az ingből kivett emlőt
nyomná Szűz Mária kézzel
s az égbolt tej-lövelléssel
telne meg vastag sugárban:
Jézust szoptatja a nyárban.
Tejcsöpp-zászló rám zuhog,
irigylem a csillagot,
ebben az újszülött lázban,
virág-ravatal szobában.*

3. Részeg hazafelé

*Apám sárban tántorog.
Rá őszi eső zuhog.
Elesik, vízben forog.
Négykézláb mászva szuszog.
Kalapja a kerítésen,
táskája pocsolya-fészken.
Sár-kesztyűje gőzölög,
vért köp, nevet, ül, rőfög.
Tó-lekvárban, mint gyerek
sáros arccal hempereg.
Anyám várja. Sír, vacog.
Meghaltak a csillagok.*

4. Kanásztánc

*Ostoromat csattogtatom, botomat csizmámhoz csapom.
Jóságaim szétzavarom. Őrségük pulimra hagyom.
Ez a világ csak szánalom. Őrült szívem tánc-vigalom.
Gyere, fogj le gyászmagyar! Égek, mint a zivatar!*

5. Nihil

*A hegytetőn áll Kodály,
akár egy márvány-hajón.
Alatta vak völgy-homály,
fölötte arany-viszály.
Messzi, mint a vér-szüret
alkonytest asszony-küret.
Kodályban himnusz mereng,
ész szívében dal dereng
ezen a szent alkonyon.
Mintha zenét nemzene
a zenében a zene!*

6. Debussy Ravellel pipázik

*A széken Debussy ül,
vele szemben Ravel ül.
Pipájuk lassan kihűl.
S a füst-foszlány levegőben,
mint nyílt, puha legyezőben
autólámpa-villanás,
mint cikkanó fénydarázs,
mint a meteor-parázs.
Két zene, két láng-malom.
Ülnek, mint két tutajon.
Vasfény tengerkotyogás,
fényvas vonatrobogás,
óceánköd, Boleró.
Odakint meg hull a hó.
Kristálycsillag tej-kalász
kékékből füstöl a ház.
Két csönd csöndet magyaráz.
S az Időn elmélyül a ránc.*

7. Órült csárdás

*Csörög, mint az aranylánc a tűzléptű ördögtánc:
csattog, topog, pördül, fordul, nő-férfiszív lángja csordul.
Így táncolnak a Pokolban, vagy a Titok-Csillagokban.
Ropog az egész világ, zuhog a veríték-ránc.
A hónaljak vizesek, comb-mellközök nedvesek.
Visít minden ami ráng. Ez a csárdás arany-gyász.*

8. Mefisztó röhög

*Ha-ha-ha-ha-ha-ha-ha!
Hi-hi-hi-hi-hi-hi-hi!
Én vagyok a Gyász Úra.
Pedig voltam valaki.
A bűn Pegazus-lova.
A Mindenben részegen
leselkedő értelem,*

*a pokolba csábítás:
szája, öle, táncra-társ.
Isten hátsó oldala:
szárnyas, patás Árnycsoda.*

9. Kháron ladikja

*Eljön majd értem is a ladik!
Nagy rúddal löki az Árnycsoda.
A gyász-folyón csónakom csúszik.
Bottal tolja az Ős-Titok
a hatalmas csónakot.
Mért nem látlak, ha láttalak.
Kint a csontváz-csorda bőg,
mint ökrök isszák a levegőt,
szemgödriükből a vér-takony
csorog az Alsó Alkonyon.
A parton holtak röhögik:
ím, a volt-ó ágaskodik,
mint mohás kövön a sárga gyík.
Hisz nem tudja hova érkezik.*

A Kodály-zene számozása
nem azonos a vers-számokkal. J. F.